

fordi man meente, at det i ethvert Tilfælde var mere end tilstrækkeligt, at de stode i Rullen til deres 38te Aar; men dersom man nu indsætter det Udtryk, som det ærede Medlem har foreslaaet, saa vilde disse Personer i Genhold til § 41, der handler om dem, som paa en vilkaarlig Maade unddrage sig deres Børnepligt, kunne komme til at staae i Rullen til deres 48de Aar, og altsaa end yderligere beleuvre Rullerne; thi det er jo netop den Art Personer, om hvilke det meest er at formode, at de paa en vilkaarlig Maade vilde unddrage sig deres Børnepligt. Forslaget er altsaa paa ingen Maade en Redaktionsændring, men en virkelig Realitetsforandring, som jeg meget vil bede det høie Thing om ikke at gaae ind paa. Det vil erindres, at det var et ligefrem Compromis, om jeg saa maa sige, imellem Fleertallet paa den ene Side og den daværende Justitsminister tilligemed det store Mindretal, der støttede ham, paa den anden Side, at man ikke skulde beholde de straffede Personer i Rullen længere end til det 38te Lægsårsløbsaar. — Til § 8 har det ærede Medlem foreslaaet, at Ordet „tilbage“ skulde forandres til „over“, men det er i alt Fald ikke et fuldstændigt Forslag; dersom der endelig skulde skee en Forandring, maatte der staae: føres „tilbage eller over“ til Lægsrullen. „Tilbage til“ støtter sig til det, som i Almindelighed vil finde Sted; man kan nemlig ikke erhverve Halvbefarenhedsgrad, førend man er 18 Aar gammel, men man kommer altid ind i Lægsrullen, naar man er 17 Aar gammel. Deraf følger, at naar en Halveller Heelbefaren fra Sørullen vil gaae over i Landrullen, saa har han været der engang tidligere, nemlig i sit 17de Aar, selv om han er bleven Halvbefaren i sit 18de Aar, og det maa altsaa for disse Bedkommende hedde „føres tilbage“. Nu gives der ganske vist det særlige Tilfælde, at en Mand har været i Udlandet, dengang han skulde optages i Rullen og ved at fare i Udlandet har erhvervet sig Halvbefarenheds Grad. Dette er imidlertid et ganske særligt Tilfælde, og det er kun for dets Bedkommende, at der skal staae „over“, men Paragraphen er redigeret med

Hensyn til, hvad der i Almindelighed finder Sted, og derfor staaer der „tilbage“. Jeg kan ikke see, at der er nogen Grund til at forandre dette „tilbage“ til „over“. Det glæder mig, at det ærede Medlem har taget Forslaget under Nr. 5 tilbage, thi det vilde ogsaa være urigtigt i denne Paragraph at rette Ordene „forpligtede ere“ til „forpligtet er“, naar man i den næste Paragraph lader Ordene „berettigede ere“ blive staaende, uden at røre ved dem. Fremdeles ønsker det ærede Medlem i det sidste Stykke af § 11 at gjøre den Tilføining: „og opholder sig her i Landet“. Det er ganske vist, at de vedkommende Individuer ikke behøve, naar de ere i Udlandet, at fremstille sig for Sessjonen, men det, som det ærede Medlem har foreslaaet, er ikke fyldestgjørende. Der er andre Grunde, hvorfor de ikke behøve at fremstille sig for Sessjonen, saasom Sygdom, kort sagt, alle de Grunde, der komme ind under „lovligt Forsald“. Det Supplement, som det ærede Medlem har ønsket til § 11, findes i § 13, hvori det hedder, at den, som i Frestid uden lovligt Forsald udebliver fra Sessjonen, straffes med Bøder; men deraf følger ligefrem, at Enhver, der har lovligt Forsald, ikke straffes med Bøder, og det er netop lovligt Forsald, at befinde sig i Udlandet. Det Samme gjælder om Undringsforslaget under Nr. 7. Det ærede Medlem vil have Nr. 4 i § 11 tilføiet de Ord: „Den, der vender tilbage her til Landet uden tidligere at have opfyldt sin Forpligtelse til at fremstille sig for Sessjonen.“ Heller ikke denne Tilføining er fyldestgjørende, idet han kan have fremstillet sig for Sessjonen, kan derefter være reist til Udlandet og endda være forpligtet til at skulle fremstille sig for Sessjonen, naar han kommer tilbage; men ogsaa dette Stykke faaer sit fulde Supplement, nemlig i §§ 49—50. Da jeg saaledes ikke kan see, at der er nogen Nødvendighed for at vedtage det ærede Medlems Forslag, og jeg anseer det for meget uheldigt, efterat denne Sag har været undergivet 18 Behandlinger i nærværende Aar, at vedtage Undringsforslag, der ikke ere nødvendige paa dette Stadium, Forslag, hvoraf maaskee endog enkelte ikke vilde blive vedtagne i det andet Thing, saa vilde